

om genmæle for Pressenævnet, jf. § 34, stk. 3, og § 40. Men da klageren også kan indbringe afvisningen eller afslaget for domstolene finder Justitsministeriet det mest hensigtsmæssigt at fastsætte en generel regel, hvorefter opbevaringspligten er tre måneder fra det tidspunkt, da radio- eller fjernsynsforetagendets afvisning eller afslag er kommet frem til klageren, eller fra offentliggørelsen af et ufyldstgørende genmæle. Opbevaringspligten består, så længe en sag behandles ved Pressenævnet eller domstolene. Klageren kan heller ikke i medfør af denne bestemmelse kræve at få udleveret kopi af udsendelsen.

Til § 8

Der kan være tvivl om, hvorvidt et af de medier, der er nævnt i § 1, nr. 3, omfattes af loven og de særlige ansvarsregler, fordi dette som nævnt forudsætter, at nærmere angivne betingelser er opfyldt. En borger, der følger sig krænket over en meddelelse fra eksempelvis et nyhedsbureau eller en telefonavis, kan derfor have svært ved at konstatere, om et eventuelt søgsmål skal rejses på grundlag af dansk rets almindelige ansvarsregler eller på grundlag af de medieretlige ansvarsregler. I § 8, *stk. 1*, fastsættes derfor, at de nævnte massemedier for at blive omfattet af medieansvarslovens regler skal indgive anmeldelse til Pressenævnet. Der er tale om en ordensforskrift, hvis opfyldelse er en betingelse for anvendelsen af de særlige ansvarsregler. Der sker ikke herved nogen lempelse i kravet om, at mediet skal opfylde de materielle betingelser, som er opstillet i § 1, nr. 3. Det forudsættes, at enhver borger ved henvendelse til Pressenævnet kan få oplyst, om et bestemt massemedie har indgivet sådan anmeldelse og om, hvem der i bekræftende fald er redaktør for det pågældende massemedie. Opfylder massemediet både de materielle betingelser i § 1, nr. 3, og den formelle betingelse i § 8, *stk. 1*, omfattes det af reglerne i §§ 5-7, se lovforslagets § 8, *stk. 2*. Foretagendet skal derfor over for Pressenævnet angive, hvem der er redaktør, og redaktøren skal have den fornødne kompetence. Der kan kun være én redaktør, og enhver har ved henvendelse til foretagendet krav på at få oplyst, hvem redaktøren er. Ansvar for manglende eller urigtig angivelse af redaktør påhviler foretagendet som sådan og redaktøren, og en urigtig angiven person (en »stråmand«) er tillige ansvarlig, hvis angivelsen er sket med den pågældendes samtykke. Om redaktørens oplysnings- og opbevaringspligt se §§ 6 og 7 og bemærkningerne hertil. Efter *stk. 3* kan Justitsministeriet fastsætte nærmere regler om anmeldelsens indhold og form.

Der henvises i øvrigt til betænkning nr. 1205/1990 s. 110 f.

Til kapitel 3

Strafansvar for mediernes indhold

For at undgå forveksling med kapitel 8, der vedrører straf for overtrædelse af medieansvarslovens ordensforskrifter m.v., er det i overskriften til kapitel 3 præciseret, at kapitlet indeholder bestemmelser om strafansvar for indholdet af skrifter og udsendelser.

§§ 9-15 vedrører strafansvar for indholdet af indenlandske periodiske skrifter, §§ 16-23 omhandler radio- og fjernsynsudsendelser og § 24 de i § 1, nr. 3, nævnte andre massemedier. Herudover indeholder §§ 25-28 en række fælles bestemmelser.

De gældende ansvarsregler for den trykte presse foreslås bevaret i deres principielle udformning. I forslaget er dog medtaget en række ændringer og præciseringer i regelsættet for periodiske skrifter. Disse ændringer vedrører navnlig anonymitetsbegrebet, ansvaret for citerede udtalelser eller meddelelser fra udenforstående og ansvaret for annoncer indhold. Endvidere foreslås undtagelsesbestemmelsen i presselovens § 7 om ansvaret for statsforbrydelser m.v. ændret, mens bestemmelsen i presselovens § 6, *stk. 5, 3. punktum*, om, at den unavngivne forfatter kan påtage sig ansvaret med den virkning at det objektive redaktøransvar bortfalder, foreslås ophævet.

For radio- og fjernsyn og for de i § 1, nr. 3, nævnte medier foreslås indført regler, der i vidt omfang svarer til ansvarssystemet for de periodiske skrifter.

Indenlandske periodiske skrifter

Til § 9

I *stk. 1*, begrænses kredsen af mulige ansvarssubjekter som hovedregel til forfatteren, redaktøren og udgiveren. Bestemmelsen indebærer således, at de almindelige regler om ansvar for medvirken i straffelovens § 23 ikke finder anvendelse. Bestemmelsen angiver ikke de nærmere betingelser for at drage en eller flere af de tre nævnte personer m.v. til ansvar; se herom §§ 10-15.

Bestemmelsen i *stk. 2*, om billeder og lignende fremstillinger svarer til presselovens § 16, *stk. 3*.

Bestemmelsen i *stk. 3*, svarer til presselovens § 8, *stk. 2*, og indebærer, at løbesedler og plakater m.v. omfattes af de ansvarsregler, som gælder for det skrift, hvorfra de hidrører, selv om de ikke isoleret betraget har karakter af et periodisk skrift. En unavngiven strafbar meddelelse på et dagblads »spiseseddel« kan således medføre ansvar for dagbladets redaktør.

Ifølge presselovens § 8, *stk. 1*, må løbesedler, plakater eller opslag ikke indeholde udtalelser, der ved deres form eller indhold utilbørligt forulemper perso-